

עיריית רמת-גן

ישיבת מועצת העיר שלא מן המניין מס' 14 א'

מיום חמישי, כ"ג בכסלו תש"ע (10.12.2009) בשעה 18:00

באולם המועצה - בבניין מועצת העיר

משתתפים: מר צבי בר – ראש העיר, מר אביהוא בן משה – סגן ראש העיר, מר יצחק שחם – סגן ראש העיר, מר אלי מוסרי – סגן ראש העיר, מר אריק נודלמן – יו"ר מועצת העיר, גב' ציפי חיזקי – חברת הנהלת העיר, גב' עליזה בורגר – חברת הנהלת העיר, עו"ד אברהם פומרנץ – חבר הנהלת העיר, מר צחי זליכה – חבר הנהלת העיר, מר דני גולדשטיין – חבר מועצת העיר, מר חיים גלרמן – חבר מועצת העיר, עו"ד צביקה ניר – חבר מועצת העיר, ד"ר אבי ליליאן – חבר מועצת העיר, עו"ד רמי גני – חבר מועצת העיר, מר משה רווח – חבר מועצת העיר, מר יהודה סגל – חבר מועצת העיר.

לא השתתפו: מר רמזי גבאי – מ"מ ראש העיר, מר רמי פדלון – חבר הנהלת העיר, מר רועי ברזילי – חבר הנהלת העיר, עו"ד גדי בלושטיין – חבר מועצת העיר, עו"ד דוד מנחם – חבר מועצת העיר, מר אילן מאירי – חבר מועצת העיר, גב' חני נחמיאס – חברת מועצת העיר, עו"ד אביבית מאור נמרודי – חברת מועצת העיר, מר ישראל זינגר – חבר מועצת העיר.

נוכחים: מר דוד בנימין – מנכ"ל העירייה, מר עזרא נחום – סמנכ"ל העירייה, אדר' חיים כהן – מהנדס העיר, עו"ד דוד שואקה – היועץ המשפטי ומנהל המחלקה המשפטית, גב' מאיה עציוני – דוברת העירייה, עו"ד דוד זילכה – מנהל מח' נכסים, אינג' איציק אוזילבו – סגן מהנדס העיר, מר עזרא גזית – מנהל התקציב הרגיל אגף הגזברות וסגן הגזבר, עו"ד מאיר אמיר – מבקר העירייה, גב' בת-חן פיליפ – מנהלת אגף הרווחה, גב' נצחיה בריקס – לשכת מבקר העירייה, מר שאול שני – מנכ"ל מב"ע, מר אברהם לב – מנהל יחידת מזכירות העירייה, מר זכריה סירי – מזכירות העירייה.

סדר היום:

דו"ח מבקר העירייה לשנת 2008.

מר אריק נודלמן: ערב טוב. בבקשה, שבו. אנחנו פותחים ישיבת מועצת העיר שלא מן המניין 14 א', ואני אבקש לקרוא את התהילים, פרק מתהילים. עו"ד דוד זילכה, בבקשה.

עו"ד דוד זילכה: טוב, מחר אנחנו מדליקים נר ראשון של חנוכה, אז נקרא את פרק ל'.

- מנהל מח' נכסים עו"ד דוד זילכה, קורא מתוך ספר תהילים את פרק ל' -

מר אריק נודלמן: תודה. בבקשה, ראש העיר.

מר צבי בר: רבותי, דו"ח מבקר העירייה ולאחר ישיבת ועדת ביקורת, אנחנו נשמע גם את המבקר וגם את ועדת ביקורת. אז אני רוצה להגיד, אני חושב שנתברכנו בצוות בלתי רגיל, במבקר העירייה. אני חושב שזה מוסד מפואר, מכובד. כמובן, מי שלא קרא את הפתיחה של המבקר, אז אני מציע שיקרא, כי יש שם תפיסת עולם מרחיקת לכת כשמעיינים בה. ואני אומר לכם, מפי מבקר המדינה או לשכת מבקר המדינה, היום, לפי תיקון חוק, הצעת החוק, גם נותנים מילים טובות ומציינים, לא יודע אם לשבת, למופת, גם דברים חיוביים, מה שלא היה נהוג עד עתה. זה מזכיר לי שבועדת בניין עיר קוראים להתנגדויות. אז באים המתנגדים. אין דבר כזה. ואלה שרוצים את הבתים ושרוצים שיהיה פינוי לא באים. גם את זה יצטרכו כנראה לשנות בעניין הזה. על כל פנים, אני אומר את דבריי גם בסוף, אז אני כבר אומר לכל הצוות שעבד, אנחנו יודעים שזה לא היה פשוט לעשות, להציב את היעדים. והרי חושבים, מבקר העירייה או מבקר המדינה, הוא עושה רעה לאנשים. לא עושה. צריך להסתכל בראי, להסיק מסקנות, וזה הדבר החשוב. ועל כך אני אומר בדבריי. בבקשה, תמשיך.

מר אריק נודלמן: אוקיי, אנחנו עוברים לסדר היום. יו"ר ועדת ביקורת, משה רווח, בבקשה.

מר משה רווח: תודה רבה. ערב טוב לכולם. ראשית, ברצוני לציין את עבודתה של הוועדה, הן בביקורת העניינית לדו"ח והן בנוכחות המלאה בוועדה. זה לא דבר של מה בכך, ואני בדקתי את זה בשנים האחרונות. הדבר מראה על חשיבות ועל רצינות שיש לחברים כלפי הנושאים שנדונו בוועדה. לפיכך, חברי הוועדה דנו בממצאי דו"ח המבקר בנושאים השונים. הוועדה שמעה הסברים מהמבקר ומצוותו על אופי עבודת הביקורת ועל ממצאי הביקורת. חברי הוועדה מוצאים שהנושאים ראויים להיבדק ולהידון ומדגישים שהם חשובים, אך צריך להיות ברור שאינם מאפיינים את כלל פעולות העירייה, אלא פעולות בנושאים שנבדקו. לאחר שחברי הוועדה עיינו בדו"ח, דנו בו, התייחסו גם לתגובות המבוקרים, הוועדה מביאה לתשומת לב חברי המועצה המלצותיה שלה ומבקשת לגביהן התייחסות. הוועדה סומכת את ידיה על המסקנות שהועלו מדו"ח הביקורת, מקבלת ומביעה את תמיכתה בדו"ח הנכתב ובהמלצותיו. הוועדה מציינת לחיוב שחלק מהממצאים כבר תוקנו במהלך עשיית הביקורת. אני ביקשתי רשימה, קיבלתי רשימה, ראיתי מה תוקן, עברתי אחד-אחד. ורואה חשיבות רבה במעקב ופיקוח אחר יישום ההמלצות. יחד עם זאת, כיו"ר הוועדה, תפקידנו גם לעקוב ולפקח שכלל התיקונים המופיעים בדו"ח המבקר יתוקנו. ולסיום, הוועדה מבקשת להביע הערכתה לעבודת המבקר ולצוותו, על עבודתם היסודית והמקצועית. אני ראיתי את זה לכל אורך הדרך, קיבלתי את הסיוע, עברתי דבר-דבר, קיבלתי תשובות לדברים. זהו.

מר אריק נודלמן: תודה רבה. מישהו רוצה להתייחס? תגובות? אם לא, אז ראש העיר, בבקשה.

בבקשה.

מר צבי בר:

יהיה דיון?

מר יהודה סגל:

כן, כן. אבל עכשיו. עכשיו, כן, כן.

מר אריק נודלמן:

לשאלת היו"ר, האם מישהו רוצה להתייחס

מר דוד בנימין:

לדו"ח? זה הזמן.

נכבדיי, חברי מועצת העיר, דו"ח של מבקר בכל

מר יהודה סגל:

מערכת זה אירוע מכונן. הדו"ח איננו כלי ענישה, אלא אמצעי להסתכל על דברים ממבט שונה, מקצועי ואמין, כשכל מי שמתעמק וקורא אותו בשקידה מבין שכולנו בני אדם, ובעיקר – מי שלא עושה לא טועה. חשוב שכולנו נבין כי ביקורתו של מבקר העירייה היא צילום של מצב קיים, שנעשתה ע"י אנשים אמינים ומקצועיים, שכל מטרתם היא סיוע לפעילויות העירייה ועובדיה, ולא ניגוח בעלמא. כולנו נציגי ציבור האמונים על שיפור איכות השירות לציבור התושבים, ולא פחות חשוב – שמירה וחסכון ככל שניתן על כספו. לכן עלינו להתייחס אל הביקורת בצורה קונסטרוקטיבית עניינית, תוך מבט אל העתיד, ובעיקר אימוץ מלא של הערותיה והמלצותיה של ועדת הביקורת. נכבדיי, חברי מועצת העיר, דו"ח מבקר העירייה לשנת 2008 הוא כבד, תרתי משמע. קראתי בעיון כמעט את כל הפרקים שבו, אבל עם כל החשיבות והכבוד שאני נותן לכל הנושאים שבו, התמקדתי השנה רק בשניים מהם, ומקווה שאתם, חברי המועצה, תשלימו את הטיפול באחרים.

הדברים הכוללניים הראשונים והבולטים בעיניי, הם: (1) המכתב הכוללני והמסכם של יו"ר ועדת הביקורת, המאשר ומקבל את מסקנות הדו"ח והמלצותיו למרות הרבה מאוד דברים לא הגיוניים, כולל חלק מהדברים שאציין אחר כך, שלא תוקנו עדיין. בהרבה מקומות אני רואה, אדוני ראש

העיר, את התייחסותך הרצינית לעניין, אבל אני בהרבה מקומות רואה גם שיש דברים שלמעשה היו צריכים להיות מתוקנים ואתה אומר: 'לא מקבל את דברי המבקר'. ויש לי עם זה בעיה.

מר צבי בר: כשרוצים לפצל את אגף הרווחה לכמה חלקים אז העמדה הזאת תוכרע ע"י מועצת העיר.

מר יהודה סגל: יכול להיות, בסדר.

מר צבי בר: אז אמרתי את שלי.

מר יהודה סגל: אוקיי. אני רוצה...

מר צבי בר: באף מקום במדינת ישראל לא פיצלו אגפים או מחלקות באף עיר.

מר אביהוא בן-משה: להפך, עוד הרחיבו את האגפים.

מר צבי בר: רגע. אז אמר, זכותו לומר, זו תפיסת עולמו, ולכן אני עונה.

מר יהודה סגל: אין ספק, זה בסדר. ולכן אני רוצה להתמקד בשני דברים, בשני נושאים: אחד זה תמיכה בעמותות, והדבר השני מחלקת הרכש. תמיכה בעמותות – עמותה, כפי שכולם אומרים, אבל גם המבקר מציין, היא אישיות משפטית שלא למטרות רווח. כל פעילויותיה חייבות להתבצע עפ"י חוק, כשמימונה העיקרי הוא כסף ציבורי. זה מחייב את העירייה ואתנו כחברי מועצה, נציגי הציבור, לנהוג משנה זהירות ואחריות

בבואנו להקים עמותות הנשענות על כספי הציבור, ובעיקר לדאוג לתפעולן התואם במדויק את דרישות החוק, ולא פחות חשוב – לפקח על כך בשוטף. מדברי מבקר העירייה בנושא התמיכה בעמותות, קראתי מספר דברים שאני לא בדיוק מוכן, או יותר נכון, יכול לקבלם. (1 עמ' 217 – המבנה הארגוני בעירייה. המבקר מציין כי המפקח על הבקשות לקבלת סיוע ע"י העמותות הוא מנהל מחלקת הספורט. מבלי לפגוע אישית באדם, למרות שכבר מצאנו בזמנו בעיה עם העסקתו, ואני רואה בזה לפחות הפעם טעם לפגם, מי שמפקח על הבקשות ומן הסתם יש לו כנראה גם השפעה לא קטנה על חלוקת הכספים, למי שלא בדיוק שם לב, הוא גם מנהל מחלקת הספורט בעיריית רמת גן, שמקבלת 40% מכספי העמותות. זה נראה לי ממש ממש לא בדיוק הולך בתלם של הצדק האלמנטרי. מה עוד, שעפ"י דברי המבקר, הוא למעשה בודק, אותו מפקח על הבקשות, בודק למעשה אך ורק את הניירת המוגשת לצורך בקשת התמיכה, אבל אינו עוסק כלל בדבר בסיסי ועקרוני, שהוא דבר אלמנטרי – בדיקת הציציות. כלומר, האם העמותה אכן פועלת עפ"י דרישות החוק, מה הן מטרותיה של העמותה, האם היא משרתת את צרכי ציבור תושבי רמת גן, שמכספם היא ממומנת. האם העמותה מבקשת בתוכנית העבודה הקודמת שלה תקציב, לאיזה מטרות, ובעיקר – האם ההוצאות של אותה עמותה על התקציב הקודם הוצאו כפי שהחוק דורש.

(2) בתקציב העמותות גיליתי מספר סעיפים חדשים שיש לי בעיה איתם. סעיפים שנראים לי אפילו מבלבלים. כמו: מוסדות ייחודיים, עמותות עירוניות ללא קריטריונים, שהם לא מעט חורים שחורים, וגם אם הם חוקיים למראית עין, אני לא בטוח שהם צודקים או שוויוניים, אבל הם מאפשרים לכוחות פוליטיים בעיקר, השפעה לא מבוטלת על חלוקת התקציבים. אופן חלוקת התקציב – מקריאה של טבלת חלוקת כספי התקציב לשנת 2008 ניתן להבחין בבירור כי למרות העלייה, סליחה – כי למרות הירידה הכוללת בתקציב, התמיכה בספורט אמנם ירדה נומינלית, אבל חלקה עלה משמעותית. הוא עלה מ-45% ל-60% מכל כספי העמותות.

לעומתם, למרות המצב הכלכלי הקשה והצרכים העצומים, ירדה התמיכה בארגוני הסעד למיניהם לפחות מחצי. חשוב שכל אחד מאתנו יקרא בעיון את הנאמר בהערות הביקורת בעמ' 229, כדי להבין באמת מה קורה. למרות שהקריטריונים שנבדקים ע"י המפקח עומדים בדרישות החוק, אבל ההיגיון בחלוקת הכסף אינו בדיוק צודק. מי שיש לו הכנסה עצמית גבוהה, אומרים כאילו יתנו לו יותר, ואז בעצם הוא יבקש פחות. אבל זה בדיוק הפוך, זה האבסורד. מי שאין לו בכלל הכנסות, אבל פעילותו היא חיונית ביותר לצרכי הציבור, כמו שמוזכר בדו"ח, עמותת אל-סם, מקבל פחות, וזה ממש בלתי נסבל. אבל האבסורד הגדול ביותר, קראתי בהערות הביקורת בעמ' 238 סעיף ב': המפקח אכן בודק שבתיק הבקשה, ואני מצטט, נמצאים דו"חות כספיים ודו"חות מאזן של מבקשי התמיכה. אבל שימו לב, חברי המועצה, הוא, אבל הוא לא, לא הוא המפקח, ואף לא גזברות העירייה, בודקים את תוכן הדו"חות או את תוכן התיקים שהוגשו. זאת בלשון המעטה, שערורייה. אני לא רוצה להקריא לכם את הנתונים, אבל 12 השערות שעוד נשאר על ראשי סומרות כשאני קורא את המספרים האלה. סעיף מהותי נוסף, ואני בזה אסיים, זה תמיכה ישירה מול תמיכה עקיפה. זה פרק מאלף בתרגילי חלוקת הכספים. אנחנו כהדיוטות איננו מודעים לכל פרטי הפרטים של החוק, אבל אם מישהו פועל חס וחלילה כנגב בלילה, או אפילו מנצל פרצה בחוק, ציבורית או מוסרית זה מסריח. ואתן שתי דוגמאות. בית צבי קיבל מעיריית רמת גן אפשרות לשימוש זמני במחסן בבית דוד. זה לא הוזכר, לדאבוני הרב, בתיק בקשת התמיכה של בית צבי, הגזברות טענה כי לא ידעה על כך, אבל, רבותיי, זו תמיכה עקיפה. כפי שצוינה במפורש בתיק הבקשה, היא לא צוינה, כפי שהיתה צריכה להיות מצוינת בתיק הבקשה, היא לא צוינה שם, וחברים, זו עבירה על החוק.

יהודה, עוד דקה.

מר אריק נודלמן:

מר יהודה סגל: כן. (2) מנהל מחלקת הספורט מסר לביקורת כי בעמותה לניהול ספורט לא קיימת תמיכה עקיפה. אלא שהוא שכח לציין כי עבור אולמות הספורט המתוחזקים ע"י העמותה לניהול ספורט, לא משולמת ארנונה. וזו תמיכה עקיפה. לסיכום הפרק, אני ממליץ לכולנו לקרוא בעיון ואף להתעמק בדברי המבקר באופן הניהול של העמותה למוסדות ספורט, וזה מאוד חשוב. לראשונה בחיי אני קורא בספר התקציב הזה, ותאמינו לי, כבר ראיתי לא מעט תקציבים בחיי, מושג שאני קורא לו סכום מובטח, ובעיקרו את הסברו של המפקח על הבקשות, שהוא גם חבר בוועד העמותה לניהול מוסדות ספורט, כי הסכום המובטח הוא סכום בטיפול. זה סכום שבוודאות יגיע לעמותה. אני חושב שבלשון זהירה, ואני ממש נזהר הפעם, אתם שמים לב, זו שערורייה. העמותה לניהול ספורט, חברים, מעסיקה 24 עובדים וכ-50% מתקציבה הולך על תשלום משכורותיהם.

אני רוצה לסיים בדבר אחד שכבר דיברתי עליו גם בישיבת מועצת העיר. אני ממליץ לכולם לאמץ את הדו"ח הזה, ואחת ההחלטות שאנחנו נעלה לישיבות הבאות של מועצת העיר – לחבר את פעילותה של העמותה לניהול הספורט תחת חסותו של מינהל ספורט או מינהל חינוך עירוני תחת חסותו של בית עמנואל. היתרונות יהיו עצומים והחיסכון הכספי פי כמה וכמה. תודה רבה.

מר אריק נודלמן: תודה, יהודה. עכשיו ראש העיר יכול להתייחס.

מר צבי בר: בבקשה. לפני זה, צביקה ניר ודוד רוצה להגיד משהו לאומה. אני רוצה לסכם.

מר דוד בנימין: יש עוד מישהו שרוצה לדבר? אז דבר.

עו"ד צביקה ניר: חברי מועצה, אני אהיה קצר.

מר יהודה סגל: יש לי עוד נושא.

מר צבי בר: תן לגמור, ועדת ביקורת עכשיו.

מר יהודה סגל: לא, יש לי עוד נושא...

מר אריק נודלמן: לא, לא, 10 דקות.

מר צבי בר: אני מתנדב לתת מזמני 10 דקות, קח. ברשותך,

אדוני היו"ר.

מר אריק נודלמן: אז שנייה, שנייה, בואו ניתן...

עו"ד צביקה ניר: אני אמתין.

מר אריק נודלמן: אתה תמתין? אוקיי. דבר.

מר יהודה סגל: תודה. אני מדבר על מחלקת הרכש. אין צורך

להכביר במילים על חשיבותה של מחלקת הרכש, שמחד נועדה לסייע למחלקות העירייה השונות בתפקודן היומיומי, ומאידך לחסוך כספי ציבור. מקריאת דו"ח מבקר המדינה, וזו מבחינתי, מה שאני אומר כרגע, חס וחלילה לא הטלת אשמה על מנהלת המחלקה. אני חושב שדברים מוזרים, בלשון המעטה, עד חלמאות מושלמת, אם לא למעלה מזה, מתרחשים בנושאי הרכש בעיריית רמת גן. מעל במה זו, אני קורא לך, נכבדי ראש העיר – בבקשה התנער מפוליטיקה, אחד את הפעילויות של כל הרכש בעיריית רמת גן למערכת אחת וכולנו נצא נשכרים. כזו שתדע לבחור את מיטב

הספקים והמוצרים, ובעיקר תקבל את היתרון לגודל מהנפח הכספי הגדול של ההוצאות שאותן צריכה העירייה להוציא. זו גם ההמלצה הברורה והחד משמעית העולה מדברי מבקר העירייה, כשהנתונים המפורטים בדו"ח רק מחזקים אותה. דבר מאוד חמור בעיניי, למרות הצנעתו בדו"ח, עמ' 360 סעיף 3, מדבר במפורש על הגברת הסיכון, ואני מצטט: הגברת סיכון לרכישות מיותרות, לא סבירות, וכפועל יוצא מכך – ניהול בלתי תקין של תקציב העירייה. זה כתוב בדו"ח המבקר, במילותיו של המבקר. וזה חמור. אני אביא מספר דוגמאות קטנות ואחרי זה אני מקווה שאחרים יוכלו להתייחס לזה. לדאבוני, הן מצביעות על הכלל, היוצר בעיה תקציבית אדירה. מטעמים היסטוריים, לא כל הרכש העירוני מבוצע ע"י מחלקת הרכש, דבר שלא מאפשר הכנת תחזית או תוכנית שנתית רבעונית, מנוגד לתקנות. זה דבר שמנוגד לתקנות. בחירת המוצרים האיכותיים והזולים ביותר, בחירת הספקים והמוצרים הזולים ביותר, האיכותיים ביותר, ובעיקר, חברים, השוואת מחירים. כאשר, תרשו לי, פה אני ממש נבהלתי.

מר אלי מוסרי: לאט-לאט.

מר יהודה סגל: נבהלתי ממש. בעמ' 361, תקשיבו טוב, בעמ' 361 סעיף 1 לביקורת, אני קורא: מבקר העירייה, או אנשיו, ביצעו שינוי במחיר של מוצר. העלו אותו מ-45 ₪ ל-450 ₪. ואף אחד לא הבחין בזה. חברים, זו שערורייה שאין דוגמתה.

עו"ד אברהם פומרנץ: אבל זה הוחזר, לא?

מר יהודה סגל: עזוב. אבל זאת עובדה. זאת עובדה. אני רוצה לומר דבר יותר מזה. למרות שקיים מאגר ספקים ממוחשב, בפועל משתמשים בספר ספקים ידני. והחמור ביותר בדבר הזה, וזה גם פונקציה

של מה שאמרתי קודם, שאפשר לרשום בספר הספקים הזה, חברים, בעיפרון. כמו בימי הביניים. לא בעט ולא במחשב, בעיפרון. בדיקת ספק.

מר צבי בר: עוד לא ראיתי שצויר, כמו ליאונרדו, שעשה עם עפרון, המחשב עשה. לתשומת לבך.

מר יהודה סגל: אתה יודע מה? אני מסכים איתך. חברים, בדיקת ספק ואיכות מוצריו, עפ"י דברי המבקר, נעשית בדיעבד. למי שלא יודע מה זה בדיעבד, אני אחדד. לא בודקים לפני אם הספק שווה משהו, אם הספק לא עבריון, אם המוצרים שלו איכותיים. אחרי בודקים. וזה שערורייה. אם זה לא היה כואב אז זה היה מצחיק. אומר המבקר: קניין במחלקה כלשהי בעירייה הוא בעל הבית אמיתי, הוא עושה מה שהוא רוצה. אמנם החוק דורש שמוצרים או שירותים מעל 127,000 ₪ יעברו מכרז, אבל יש עשרות, אם לא מאות מוצרים, שהם פחות מהמחיר הזה. ומי שמאשר אותם, ועם כל הכבוד וההערכה שיש לי לעבודה שלו ולתפקיד שלו, זה מנכ"ל העירייה. אז זה בסדר, נו באמת, בסופו של דבר חתימה שלך. חברים, כמה פעמים אפשר לדבר על זה שלא יכול להיות מצב שהעירייה תקנה מוצרים ב-100,000 ₪, ב-126,000 ₪, בלי מכרז?

מר צבי בר: מאה אחוז. תמשיך, אתה צודק. אין ועדת קניות, אין כלום.

מר דוד בנימין: יש ועדת קניות.

מר יהודה סגל: לדברי הביקורת, בעמ' 380, סעיף 3, כתוב דבר מאוד מוזר: ניתן לשנות נתוני הזמנה לאחר שסופקה. מיותר לציין שזה לא תקין. ואומר המבקר: ועשוי לתהליך של אספקה כפולה, אבל בעיקר,

חברים, תשלום כפול. זה מדאיג אותי. בעמי 382 של הדו"ח, אמרתי לכם שהוא כבד, אני קורא משהו שכמעט התעוורת ממנו, סליחה.

מר אלי מוסרי: לא, לא, עד כאן.

מר יהודה סגל: ממש, ממש.

מר צבי בר: סגל.

מר אלי מוסרי: יהודה, הרבה מילים גדולות היום, לאיפה נגיע?

מר יהודה סגל: תשובה שהתקבלה בשאלה למבקר, מה הם מוצרים כאלו או אחרים שקנו ונקנו ונמצאו במערכת. התשובה כתובה באותיות קידוש לבנה בדו"ח המבקר: לא ניתן לאתרם במערכת. חברים, איפה אנחנו חיים? בחלם או איפה? לא ניתן לאתרם במערכת. מחירים, הביקורת מצאה 136 פריטים שיש להם שני מחירים אצל אותו ספק. הביקורת מצאה 259 מחירים שמשמשות בהם מחלקות שונות עם שני סוגים של מחירים בכלל. זה קונה במחיר א' והשני קונה במחיר ב'. יש ספקים, הרבה ספקים, שבוצעו אצלם מאות רכישות ללא רוטציה. אני מדבר מעל מיליון ש"ח רכישה אצל ספק. ללא רוטציה וללא מכרז. לסיכום, אני מציע לאמץ במאה אחוז את ההמלצות שמפורטות בעמי 393. אני מתפלא, נכבדי ראש העיר, שלמרות הדברים החמורים, יש דברים שאתה לא מקבל. אני מתפלא עליכם, חברי מועצת העיר, חברי ועדת הביקורת, עפ"י המכתב שהקריא יושב הראש, שקיבלתם את כל הדברים שאני נאלצתי להאיר עכשיו את עיניכם בהם. תודה.

מר אריק נודלמן: תודה רבה. צביקה.

עו"ד צביקה ניר: ערב טוב חבריי למועצה, ערב טוב המבקר וצוותו. אני רוצה קודם כל להביע הערכה לוועדה, לוועדת הביקורת. אני ראיתי הרבה דו"חות, אני חושב שזה אחד הדו"חות היסודיים והמעניינים שקראתי, ואני באמת חושב שחברי ועדת הביקורת התעמקו ועשו את עבודתם נאמנה, ואני חושב שזו מטרת החוק בעצם. הרי זה בלתי אפשרי שאנחנו כחברי מועצה נתייחס לדו"ח של 500 עמודים, נעבור פסקה-פסקה, שבחלקה אנחנו גם לא כל כך חיים אותה, לא מבינים כל כך אותה, ומבקשים מאתנו להצביע או לא להצביע בעדה. אני חושב שתפקידה של ועדת הביקורת זה להיכנס יותר לעומק, לקיים דיון במסגרת מצומצמת, להעלות את אותן נקודות שצריך להעלות, להציף אותן על פני השטח בשבילנו, ואני מציע שבישיבה הזו לא רק נאמץ את ביקורתו של מבקר העירייה, אלא גם נאמץ את אחת הפסקאות האחרונות של ועדת הביקורת, שהיא אומרת: הוועדה סומכת את ידיה על המסקנות שהועלו מדו"ח הביקורת, מקבלת ומביעה את תמיכתה בדו"ח ובהמלצותיו. ולפני זה היא אומרת: לתשומת לב חברי המועצה, המלצותיה שלה, של ועדת הביקורת, מבקשת לגביהן התייחסות. אני חושב שאנחנו צריכים גם לאמץ את אותן המלצות של ועדת הביקורת, כי אלה חברים מטעם המועצה, יושבים בה חברי אופוזיציה, אם אני לא טועה, וזאת בעצם המטרה של ועדת ביקורת, שלמרות שאין לה שיניים כל כך עפ"י החוק, אבל כך אני רואה את העניין. ועדת הביקורת צריכה לעשות את העבודה של המועצה ולהביא בפני המועצה. אני לא יודע כמה חברי מועצה יכולים להתמודד ברצינות. אני אומר לכם, אני, שאני אוהב לקרוא הרבה ואני קורא הרבה, לא מסוגל להתמודד ברצינות עם מסמך של 500 עמודים. אין לי עוזרים לצורך העניין ומאוד מאוד קשה. אז לתפוס פה איזשהו דבר שנפל ושם איזשהו דבר שנפל או טעות, זו חכמה קטנה מאוד. צריך להסתכל על המכלול בגדול.

אבל, כמנהגי במשך השנים האחרונות, אני מדי פעם מוצא את עצמי מתכתש, אני אומר לחיוב, עם מבקר העירייה, וכבר בכניסה פה, אני מצטער שאתה יושב עם הגב אליי, אבל תחשוב שאני מסתכל עליך. כבר בכניסה פה הוא ככה הוציא משהו שלפני 15 שנה אמרתי, וזה מאוד נחמד. אבל אני רוצה להתייחס דווקא, אדוני ראש העיר, למה שאתה אמרת בפתיחה ולמה שהמבקר כתב במבוא, כי אני חושב שזה לא פחות חשוב, אולי יותר חשוב מהדו"ח עצמו. קודם כל, אני רוצה להאמין שבפסקה הרביעית של דבריך, אדוני מבקר העירייה, נפלה טעות. נפלה פשוט טעות הדפסה, סופר. כי אין מושג כזה 'טילי טילים' ב-ט', אלא יש מושג כזה 'תלי תלים' ב-ת'. יושב לידי ידידי מר פומרנץ וידידי מר גלרמן, אני רוצה להזכיר שמדרש חז"ל נכתב, נכון? אלוהים בעצמו קושר כתרים לתורה כדי שעקיבא בן יוסף יבנה לעתיד תלי תלים של הלכות, על כל קוצו של יו"ד. נכון?

מר אלי מוסרי: תבוא לשיעורי תורה, צביקה.

עו"ד צביקה ניר: זאת אומרת, בזה יש משהו...

עו"ד אברהם פומרנץ: עקיבא היה דורש דברי תורה.

מר יהודה סגל: למה נתת לנו...

עו"ד צביקה ניר: רגע, עזוב. אני הפרעתי לך? אני הקשבתי לך, יהודה, הקשבתי לך קשב רב, תאמין לי, קשב רב. אז אני מניח, אדוני המבקר, שהתכוונת לתלי תלים ב-ת'.

מר אביהוא בן-משה: ברמת גן זה טילי טילים ב-ט'.

עו"ד צביקה ניר:

בהמשך המשפט שכתבת לגבי התלי תלים, אני הייתי רוצה לשמוע באופן יותר מפורט את הכוונה שלך, כי אני חושב שאמרת פה מספר דברים, שמצד אחד יש בהם איזושהי ביקורת משתמעת וגם מרומזת על העירייה, על חברי המועצה, ויש גם איזושהי פגיעה בפעילות שלך. כשאתה אומר תלי תלים של חוקים על מנת להנמיך ולהדחיק את חשיבותם של ההיבט הציבורי וזכויות הפרט, אני הייתי רוצה לשמוע ממך מה אתה מתכוון כשאתה אומר דבר כזה. וזה גם מתקשר עם מה שאמרת בעמוד הבא, לאחר מכן, שזה בעצם חלק גדול מהשיחות והויכוחים שהיו בינינו בעבר. איך מתקבלות החלטות ומה ואיך בודקים. אתה מציין פה שהפרמטרים שהביקורת קובעת לעצמה הם היכן מצוי הכסף הגדול, היכן מצוי הניווט החברתי ושאר הרוח העירוני. שימו לב, זה ביטוי מאוד יפה, שאר הרוח העירוני. לבסוף, באיזה אגף, מחלקה ומדור עלולים להימצא הסיכויים הגבוהים יותר לסטייה מהמגבלות החוקיות. אז ידידי המבקר, אני רוצה לשאול אותך, עפ"י מה אתה קובע את זה? עפ"י מה אתה קובע איפה מצוי שאר הרוח העירוני וצריך לבדוק את העניין הזה? ואם אתה חושב שזה אלמנט שצריך לבדוק, אז מי שצריך לקבוע זו המועצה או הנהלת העיר או הגופים המופקדים שיגידו לך: תבדוק את זה, כי שם מצוי שאר הרוח העירוני ואנחנו רוצים לדעת אם זה מתפקד כמו שצריך. או באגף אחר מצוי הכסף הגדול ותבדוק איפה שצריך. ולא איזושהי החלטה, עם כל הכבוד, לא שאני מזלזל במה שאתה עושה, להפך, אני מאוד מחייב, אבל זה כאילו שאתה אומר לנו פה: 'ההחלטות שלי הן במידה רבה החלטות שבגבול הרירותיות'. והערה אחרונה: אתה אומר, ובזה יש לי קושי, אתה כותב: 'אני משוכנע בכל עמקי ביקורתי שיש צורך בביקורת חודרנית ומעמיקה יותר מזו הנעשית'. מה המשמעות של הדבר הזה? בוא תסביר לנו מה המשמעות. המשמעות היא שמה? חוץ מכוח אדם, כמובן, שצריך עוד אנשים ועוד תקציב ועוד משרדים וכו' וכו'. מה המשמעות? שהביקורת שנעשתה עד עכשיו היא לא מספיק חודרנית ועמוקה? אם ככה, יש לי שאלות קשות

אליך, איך אני צריך להתייחס לדו"ח הזה? או שאתה חושב שאתה לא מספיק להקיף את כל המערכות ואתה צריך עוד כוח אדם. אז בוא...

גב' עליזה בורגר: יהיה לך אלף עמודים.

עו"ד צביקה ניר: יכול להיות. לכן אני סוגר את זה, כי אני לא רוצה להתייחס לכל ה-500 עמ', אני רק רוצה להציע הצעה לעתיד, שחברי מועצה יקבלו גם תמצות של זה. כמו בדו"ח מבקר העירייה. סליחה, דו"ח מבקר המדינה אתה מקבל תמצות. אנחנו לא מסוגלים להתמודד עם 500 עמודים בצורה רצינית.

מר צבי בר: ברור. אני רק רוצה להשלים את מה שאתה אומר. אני לא נכנס לבריאת האדם ולהחזיר את הנושאים בתקומת והבריאה. אם יש לך שאר רוח עירוני, בהנהלת העיר, תקשיב טוב.

עו"ד צביקה ניר: הוא כתב.

מר צבי בר: תקשיב, עכשיו אני חוזר. בהנהלת העיר הבאה תבוא, תיתן את הסטייטמנט שלך, שאר רוח עירוני, ואנחנו נקשיב ונהיה להבא. אני חושב שהכוונות שלו היו ברורות, ענייניות וגם אתם מבינים אותן. אל תהפכו את זה לויכוחים על ת' או ט', גם אתה יודע שזה ת' וגם הוא יודע שזה ת'. אז זה נראה על פניו. על כל פנים, ברור, אברהם.

עו"ד אברהם פומרנץ: אני מעריך את שאר הרוח של המבקר.

מר אלי מוסרי: זה הפך להיות המוטו פה, שאר הרוח, לא דו"ח המבקר בכלל.

עו"ד אברהם פומרנץ: תן לי לדבר, אני אדבר בקיצור נמרץ. אבל, מקובל שדו"ח של מבקר הוא דו"ח יבש. עובדתית. בלי הערות דומות לאלה שהוקראו. ואני מבקש, מציע למבקר להבא להיזהר מפרזות מיותרות.

מר צבי בר: מה שאתה אומר ברור. כל הדו"חות עד היום היו מאוד יבשים והם עברו, אבל אני לא חושב שרע שישנו איש שהוא גם קורא ספר וגם הוגה וחושב ונותן את הסטייטמנט שלו. אני מכיר גם את מבקר המדינה, שהוא גם כן מכריז הכרזות בשאר רוח וכו' ואנחנו מקשיבים לו טוב. אז הוא צוויג למד כנראה, זה הקרין עליו בנושא הזה. לכן אנחנו לא מבקשים ממך תשובות בעניין הזה ותודה רבה למי שנאמר. וכמובן, אני...

מר אריק נודלמן: רגע, יש עוד. בבקשה, עו"ד רמי גני.

עו"ד רמי גני: כן, תודה. גם כמה מילים. אני רוצה להפנות את המועצה ולפנות למבקר בעצם לגבי כמה ממצאים. אחד, לגבי ממצאים של תחזוקה בגני ילדים. ההגדרה היתה ממצאים של תחזוקה, ובין היתר הוגדר שם שמרצפות מתנדנדות ותילי ברזל וכו'. אני יכול לקרוא לכם את הציטוט המדויק, עמ' 209: הביקורת מצאה בעיות תחזוקה רבות, חלקן לא מטופלות מזה מספר חודשים, לדוגמא מרצפות מתנדנדות ובולטות. ממשיך הלאה: תילי ברזל בולטים וכו'. אני רוצה שכאן נעשה הפרדה בין מה שקשור לתחזוקה לבין מה שקשור לבטיחות. פה כבר לא מדובר בתחזוקה, אלא מדובר בבטיחות. זאת אומרת, שאם ילד נופל שם בגן אז זה כבר לא עניין תחזוקתי אלא זה עניין של תביעות ופיצויים וכו'. אז צריכה להיות איזושהי הפרדה וצריך לשים לב בעצם לבעיות שנקראות בעיות תחזוקה, אבל הן בעצם בעיות בטיחות של ילדים. לא רק בגנים, גם בבתי הספר.

עוד נתון זה לגבי, בעמ' 253, מוגדר שם שיש נתונים סותרים לגבי הקצאות של תקציבים לעמותות וסך הכל התקציב בעמותה, אני מפנה אתכם, עמ' 253.

מר צבי בר: דיברנו על זה מקודם, גני.

עו"ד רמי גני: יכול להיות שדיברתם על זה, אני אגיד רק מילה אחת קטנה. יש רגישות רבה בעניין הזה של עמותות.

מר צבי בר: ברור.

עו"ד רמי גני: אז אני חושב שדווקא כאן המבקר עושה את עבודתו, ודווקא מי שממונה צריך לפקוח לא עין אחת אלא שתי עיניים, מדובר בכספי ציבור, ובטח כשמדובר בעמותות. לגבי התכנון השנתי של הרכש, אני הייתי מדבר על תכנון בכלל בעיר, הייתי מדבר על תכנון של בנייה בעיר, הייתי מדבר על תכנון של הרבה דברים בעיר, אבל אין תכנון, וגם המבקר מצביע על זה שאין תכנון. אין תכנון ברכש, אותם פריטים, כמו שחברי סגל, שמעתי אותו אומר כשנכנסתי. קנייה של פריטים במחירים שונים. זה נראה לא סביר. אם זו הדרך, צריך כמובן לאמץ את מה שהמבקר אומר ולבצע איזשהו תכנון שנתי. הערה אחרונה זה לגבי, יש לי עוד כמה הערות, אבל הערה אחרונה לגבי דווקא משהו שאני לא מסכים עם המבקר, לגבי איזושהי בדיקה, בעמ' 58, מדובר שם על בדיקה שבה ינסו למצוא, לעשות איזשהו סקר שביעות רצון של לקוחות שקיבלו שירות מאגף הרווחה. אני דווקא חושב שיישום של סקר כזה הוא כמעט ולא אפשרי.

מר צבי בר: אני מצטרף אליך.

עו"ד רמי גני: וזה גם בעייתי, ואני אסביר בכמה מילים למה.

מר צבי בר: מה, אלה שקיבלו סיוע, אני צריך שיגידו מה

דעתם?

עו"ד רמי גני: לא, לא רק זה.

מר צבי בר: הצנע לכת. הצנע לכת.

עו"ד אברהם פומרנץ: תמיד לא יהיו מרוצים.

עו"ד רמי גני: גם בעניין הזה.

מר צבי בר: לא רוצה לדעת. ישנה בת-חן, היא יודעת.

עו"ד רמי גני: גם אם הגיע הבנאדם ולא קיבל את מה שהוא

רצה, נאמר וטיפלו בו ונתנו לו את השירות והוא קיבל שירות ולטענת אנשי
הרווחה יגידו שקיבלו שירות טוב. אבל הוא חושב שהוא לא קיבל שירות
טוב, אז הוא לא יהיה שבע רצון. וברוב המקרים אנשים לא שבעי רצון.
אפשר אולי לבדוק לגבי התנאים, לגבי שעות ההמתנה, כמה זמן עד שטיפלו
בו. אבל לגבי העניין עצמו של שביעות רצון, בטח שאי אפשר לבנות על
התוצאה, ואני מעיר את זה לעניין המבקר. יש עוד כמה דברים כאן, אבל
אני בטוח, יש כמה הערות לגבי דברים שראש העיר קיבל ולא קיבל, אני לא
חושב שזה נכון להעלות את זה בפורום הזה, אבל אני אשמח להפנות אליך
מכתב ולבדוק למה קיבלת או לא קיבלת דברים מסוימים. תודה.

מר אריק נודלמן: תודה רבה. מנכ"ל העירייה, בבקשה.

מר דוד בנימין: טוב, תשובות קצרות לדברים שהועלו. הנושא הזה של תמיכות, תמיכות ועמותות. קודם כל, אני אזכיר לכל חברי המועצה, יש נוהל תמיכות שאושר ע"י חברי המועצה, יש 3 חברי ועדת תמיכות, זה גזבר העירייה, היועץ המשפטי ואנוכי, ואנחנו עובדים לפי הקריטריונים שנקבעו כאן ע"י מועצת העיר וכך גם החלוקה. דרך אגב, חלוקת המשאבים גם מאושרת ע"י מועצת העיר. אז זאת אומרת שאמנם יש ועדה, אבל אתם כאן, זו סמכותכם ולפי זה אנחנו גם פועלים, ולכן ההערות של המבקר, אם זה יותר מדי או פחות מדי, עם כל הכבוד למבקר, מועצת העיר מחליטה על חלוקת המשאבים.

לגבי המפקח – המפקח עושה עבודה טכנית ברוכה, טובה, לאורך הרבה שנים, בצורה דקדקנית, ואני אומר לכם את זה כמי שיושב הרבה שנים בוועדה הזו. הוא עושה את העבודה הזו בצורה טובה, וכל מה ש... אין מצב שעמותה מגיעה לדיון בלי שיש את כל הנתונים הנדרשים כחוק ואנחנו בודקים את זה. לוועדה הזאת, דרך אגב, מצטרפים בדרך כלל גם סגן הגזבר וחשב העירייה, ולכן הנושא הזה מטופל.

מר יהודה סגל: סגן הגזבר...

מר צבי בר: אל תפריע לו, סגל, עזוב, סגל. סגל, שמענו אותך, תן לו, נו באמת. דוד.

מר דוד בנימין: מוסדות ייחודיים. מוסדות עירוניים שהם כמו, לא בית צבי, הנושא של... עמותת הספורט, שכל תפקידם זה בעצם לנהל את הנושא הזה של אולמות הספורט, הם לא נכנסים תחת הקטגוריה הזו, מאחר וזה חלק מהפעילות השגרתית של העירייה וזו זרוע ביצועית של העירייה, בניגוד לעמותות אחרות. דברים נוספים: תמיכה ישירה או עקיפה, המחסן

ציריית רמת-טן

פרואוקול מוצצה פלא מן המניין מס' 14 א', מיום 10.12.2009

שקיבל בית צבי זה מחסן שהיה ללא שימוש, לא רוצה להגיד לכם כמה פעמים פלשו לשם. לכן הנושא הזה הוא בסך הכל ניתן לצורך אחסון, לא היה שם לא רווח ולא שום דבר, ואני רוצה להזכיר לכם שהאחסנה שם היתה של תפאורות שמשרתות את בית הספר. עמותת הספורט זו עמותה עירונית לכל דבר. הנושא של כמה כסף מובטח או לא מובטח זה עבור פעילויות שגרתיות שנעשות בתוך האולמות האלה. לגבי מחלקת הרכש...

מר יהודה סגל: רגע...

מר צבי בר: תן לו לגמור.

מר אריק נודלמן: שנייה, תן לו לגמור.

מר צבי בר: סגל, תן לו.

מר אריק נודלמן: הוא לא יענה, תן לו לגמור.

מר דוד בנימין: זו עמותה עירונית.

מר יהודה סגל: עמותה עירונית. אם זו עמותה עירונית, כפי שהוא אמר, אני חייב לקבל את הדו"חות.

מר צבי בר: ברור.

מר דוד בנימין: אתה יכול לקבל את הדו"חות.

מר צבי בר: תקבל את מה שאתה רוצה. בבקשה.

מר דוד בנימין: אתה יכול לקבל, תפנה ליו"ר העמותה.

מר צבי בר: רגע אחד, למי כתבת את המכתב?

מר יהודה סגל: לגזבר.

מר צבי בר: אתה רוצה להראות לי העתק?

מר יהודה סגל: כן.

מר צבי בר: שמחר יהיה בידי, ביום ראשון שיהיה העתק.
לראות את המכתב שלך.

מר דוד בנימין: אתה יכול להפנות את זה ליו"ר העמותה, מר
רמזי גבאי, והוא ייתן לך את הדו"חות. אין בזה שום סודות.

עו"ד צביקה ניר: גם... הנה, לא?

מר דוד בנימין: ודאי, ודאי. הלאה. הנושא הזה של איחוד הרכש,
אנחנו בהחלט עושים את זה עקב בצד אגודל. נכון, היו דברים היסטוריים,
אבל לאט-לאט הנושא הזה תחת המעטה של מחלקת הרכש ומחלקות גנים
ונוף ומחלקות אפילו גני ילדים. הדברים נעשים ברכישה דרך איריס, שהיא
מנהלת המחלקה, נעשה בצורה מסודרת. ההערה שלכם פשוט, תסלח לי,
אתה הערת לגביי. אני לא מאשר את זה, מדי יום ראשון בשעה 12:00 ועדת
הקניות מתכנסת בראשותי. בוועדה הזו יושב עוזר הגזבר יוני מנדלוביץ',
איריס מנהלת מחלקת הרכש, מנהל מחלקת המחשוב.

יוני עבר בצהריים צנתור והכל בסדר.

מר צבי בר:

מר דוד בנימין: סגנית מנהלת אגף החינוך, ויוני, כמובן, אמרת. לכן, כל האנשים האלה יושבים בוועדה כל יום שני, כל שבוע, ומאשרים את הקניות. זאת אומרת, אין מצב. לא אני חותם, אלא כולם יחד יושבים ועוברים סעיף-סעיף וזה נעשה בצורה שיטתית. תעשו חשבון כמה שבועות בשנה זה נעשה. הלאה. מאגר ספקים – יש לנו מאגר ספקים. אנחנו עכשיו בכלל, לגבי הנושא הזה של הרכש, אנחנו נכנסים עכשיו למהלך של תוכנה חדשה, ב-2010 נכניס תוכנה חדשה שתאפשר לנו לעשות המון פרמטרים שבעבר היו יותר ידניים. הם ייכנסו, זו תוכנה של החברה לאוטומציה, אנחנו מכניסים עכשיו שדרוגים בתוכנה הזו עפ"י הצרכים שהועלו גם בביקורת וגם ע"י מנהלת המחלקה ואנחנו בטוחים שזה ייתן מענה. אילו כבודו היה קורא את תשובת ראש העיר כאן, אז היה רואה לגבי הנושא הזה של מעקב אחר הזמנות. ההזמנות שנשארו פתוחות אלו הזמנות שהתקבלו עם תעודות משלוח וללא חשבוניות, ולא ניתן לעדכן במערכת עם קבלת תעודות משלוח בלבד. בכל מקרה, לא יתכן מצב של תשלום כפול. הלאה, לגבי הבדלי מחירים.

אין דבר כזה בעולם.

מר צבי בר:

הספקים נבחרים בדרך כלל מהיצע המחיר...

מר דוד בנימין:

במשך 20 שנה תראה לי מקרה אחד שבשקל של

מר צבי בר:

תשלום כפול. לא קיים.

אנחנו לוקחים רק את המחירים הזולים ביותר,

מר דוד בנימין:

וזה הקריטריון שמנחה אותנו. לגבי מה שאמר מר גני, עו"ד גני, לגבי תחזוקת גני ילדים – לצערנו משה בודאגה לא נמצא כאן, אבל יושבת מנהלת מחלקת גני ילדים. אין מצב שיש, יכול לקרות שמדרכה מתנדנדת או משהו כזה, אבל באותו רגע מטפלים, יש מחלקת תחזוקה מצוינת של האגף, יש גם קבלנים שצריכים, אם זה עבודות קצת יותר משמעותיות. אבל אין מצב שבגני הילדים שלנו, ובכלל במוסדות החינוך והרווחה שלנו, שלא מטופלים ממש במידי.

עו"ד רמי גני: אבל זה מה שכותב המבקר.

מר דוד בנימין: בסדר, תשמע, אז יכול להיות שהוא ראה במקום מסוים. אבל אני אומר לך בוודאות, ויושבת בדיוק מאחוריך מנהלת מחלקת הגנים – גבי רינה כהן, ואני אומר לכם שהדברים האלה נעשים בדקדקנות ואנחנו נותנים לזה משאבים רבים.

מר צבי בר: דרך אגב, אין שום סיבה שאתה ומי שאתה רוצה, ללכת עם אגף החינוך, לעשות סיור במקומות. אנחנו הקיץ והקיץ הבא משקיעים המון בגני ילדים. תראה, כל החצרות שהיו עם חול, שמנו גומי ומשחקים. להגיד שלא היו משחקים שהם היו...? היו, בטח שהיו. זה עסק של 50-60 שנה, זה לא פשוט.

מר דוד בנימין: דבר נוסף, לשאלתך לגבי ההסכמה שלך לא לעשות סקר שביעות רצון – נכון, אנחנו לא מתכוונים לעשות סקר, אבל מנהלת אגף הרווחה כתבה שיש סקר פנימי לצרכי האגף, מתוך מטרה ללמוד. ואני חושב שזה יפה שאגף לוקח על עצמו ביקורת לעצמו בדרכים שלו, בצורה האינטימית והמסודרת למטרה הזו.

מר צבי בר: טוב, בבקשה. אני רוצה מספר דברים ברשותכם, אבל תהיו גם סבלניים. לפני הכל, אני רוצה לצווג, וכמובן נצחיה, מר אריה מוריק. תרים את היד, שנראה אותך. בבקשה, שב. למר אילן גונן, לך ירון דגן, וכמובן ישראל. תודה רבה לכם על העבודה שעשיתם, לפי דעתי יוצאת מהכלל. מכל הדו"חות שהיו במשך כל השנים, ואני פה איזה יומיים, זו עבודה יסודית מאוד. וליו"ר ועדת הביקורת, שיש דיונים מה יהיה מחר-מחרתיים, נעשתה עבודה ראויה. באופן טבעי, ותמיד לפי החוק, קבעו שיו"ר ועדת ביקורת הוא באופוזיציה. אתה אז באופוזיציה, אבל אתה לא עם סכין בשיניים בשביל לשחוט את כל המערכת. המערכת הזאת יכולה להיות גאה שהיא עושה, לא לי בעניין הזה, זה לכולם בעניין הזה. מי שהיה היום בקואליציה יכול להיות מחר באופוזיציה וההפך. העיר הזאת נבנית צעד אחרי צעד.

מר אריק נודלמן: תקשיבו טוב. לאנשי קואליציה.

מר צבי בר: רגע אחד. מה שאמרת, אמרתי מדויק. עכשיו כמה הערות שנאמרו כאן. גני, מה שאתה אמרת על גני הילדים. אני נזעקתי. נתתי תשובות כפי שהיו. למשל, היתה בעיה, הציע מי שהציע, רווח, אתה, ואמרת לפצל, להעביר את הרווחה. לא, לא, לא, לא, לא. אותו דבר היה פעם על בית עמנואל. אני הייתי בהתחלת הקדנציה שלי הראשונה, אמרתי: 'מה זה הבית עמנואל הזה בכלל? זה צריך להיות באגף החינוך'. ולאט-לאט לומדים משך השנים שהביזור הזה הוא נותן עוצמה. עמותת הספורט היא עושה עבודות, היא מכניסה רווחים ועושה דברים שלא יאומנו. נא לסייר בה. רמזי איננו, הוא מתעסק עם המפעל הזה שעומד לקרות שם. לכן אני חושב ששלושת הגופים האלה, אם מנצחים עליהם נכון, עם הוועד המנהל, בבית עמנואל הם מכירים את זה, למופת. זה נעשה למופת. אני לא אומר שאין שגיאות כאלה או אחרות. דבר נוסף, סגל, אני רוצה שתדעו

שהמדיניות היא נקבעת בהנהלה. היא נקבעת בהנהלה. למשל, סגל, חשבתי היום להזמין אולי עוד אנשים מכס, כי רצינו להיכנס לדור העתידי שאנחנו יכולים ללמוד. פגשנו את עדה, יונת, שהיום מקבלת עכשיו את הפרס, ומכאן ברכה גדולה. ישבנו אגף החינוך איתה והמנכ"ל ואנוכי להיכנס לננו-טכנולוגיה, מה שאנחנו נציג את זה בהנהלה ונציג את זה למועצה, שנהיה אולי בין הראשונים שנרוץ לכיוונים. שם מתקבלות, בר אילן מובילה את זה יחד עם מכון ויצמן. שם מתקבלות החלטות בהנהלה. קרה אסון ואנחנו יושבים בהנהלה ודנים בדברים האלה, אז צריך להבין את הדברים. אבל לא כצעתה. יש כאן כמה הערות, תמיכה בעמותות. תראו, הדבר הכי רציני והכי מפחיד והכי רספקטי בעיר זה יועץ משפטי. יש מבקר ויש 20 מבקרים, כל שנייה יש פה מבקר, זה המחלקה המשפטית שיושבת עלינו עם טלסקופים, ובזה היא יושבת במקום המכובד ביותר בעיר וכך זה צריך להיות. ואין נייר אחד שיכול לצאת מאיפה בלי שהמחלקה משפטית אומרת דברה. עשו גם בוועדת הקצבות סדר בעניין הזה. פעם זה היה ככה וככה, אבל מה אפשר לעשות שיושבים פה אנשים, גם אנשים עם כיפות סרוגות וגם אחרים, וצריכים לחלק את זה, כל אחד בתחום האוכלוסייה שלו. זה טבעי, וכמובן הדברים האלה הם בהחלט לגיטימיים. לגבי הרכש, אני הייתי מאוד ער לעניין הזה ואני יודע שעושים, במשך השנים השתכללנו. היו שינויים בנושא הזה, אבל אני חושב שזה נעשה על קוצו של יו"ד. והיו פה הערות על מחלקת ביוב. כפי שצוין, גם על זה אני נתתי תשובה. עכשיו, אני חושב שהתשובות, הן היו שלמות, הן נכונות, אבל הן גם קשורות לתפיסת עולם. אנחנו לא יכולים לשנות דברים, לפרק את החינוך לדרום ולצפון, ובת-חן, אם היית בא ביום שישי, אם תבוא ביום שישי ותראה את הבעיות שאגף הרווחה לא מגלה ואנחנו מגלים, שמגיעה חיילת עם 4 ילדים בבית, אף פעם הם לא היו באגף הרווחה, ואנחנו נותנים. כל ההנהלה מקציבה כספים, מה שאין בתקציב של אגף הרווחה, והמדינה לא נותנת כספים היום, סוגרים. שלב אחרי שלב אחרי שלב. ומענישים אותנו בגלל הקו האדום,

שלא נתנו את ה-49, אז סוגרים. זאת אומרת, זה לא פשוט, והגזבר איננו כאן, כי אם הוא היה כאן היה פה, אתם לא יודעים, לבנות תקציב איזה משימה שלא ניתנת לתיאור. במציאות הזאת אנחנו חיים. לא לעשות סקר, אני חושב כמוך. אנחנו יודעים שאנחנו לא ממלאים את הדרישות. הבקשות הן לא יאומנו. וסוד, הכל זה מגורים. אין מגורים. אין מגורים. אם ברמת עמידר יצליחו לנצל את מה שהם קיבלו עד 200 מטר פטור מהיטל השבחה והיטלי פיתוח, נפתרה הבעיה של שכונה. עכשיו, אני, הארכנו את זה, אבל מה אני רוצה לומר? זה לא נכון, או בוא אני אגיד – זה לא מדויק שאין תכנון. יש תכנון בנייה ויש מתאר ויש מתאר עתידי, ועכשיו יש דיונים מה יהיה עם ועדות מקומיות ואזוריות. אני נגד ועדה מקומית. למה לעשות פוליטיזציה? אני, לא הכל עובר, אז אני חושף במחוזית, גם לא פעם אחת פסלו לי תוכניות. עושים את זה, צריך מעלינו בקרה. יש פה חשיבה, לא תמיד אנחנו צודקים בכל. ואני חושב שהעבודה שעשה המבקר, ואני, מה שנקרא, לא קראתי כמוך את הכל, אבל היו קטעים שעצרתי ודפדפתי והתעמקתי, שזה חשוב. כי לפעמים אנחנו מאבדים את הצפון וחושבים שהכל בידינו והכל ניתן לעשות. לא ככה. זה לא מדויק הדברים האלה, וצריך לשמוע. ויש פה צוות. אדוני המבקר, לא ניתן לך עוד פקידות ולא ניתן לך עוד פקידים. גם אם אני אתן לך 40 זה לא יספיק. תשמע טוב, תשאל את מהנדס העיר מה היה נותן לו עוד שני הנדסאים. לא היה תור דקה. תשמע מכל האנשים שם, המחלקות, מה היה קורה אם היו מקבלים את האנשים.

ראש העיר, תקציבו הוגדל.

מר דוד בנימין:

במציאות הזאת אנחנו נצטרך לחיות ולתמרן

מר צבי בר:

ולהבין, וגם להתקוטט.

מר דוד בנימין: ראש העיר, תקציב המבקר בשנת 2010 גדל בצורה

משמעותית.

מר צבי בר: אם היינו יודעים, לא נאשר את זה. ב-31 לא

נאשר. לא נאשר את זה. רבותיי. אני רק לסיכום רוצה לומר: א', אני רוצה גם את ההערות – תודה למעירים הערות. אין כאן דבר שהוא בגדר של איזה עבירות וכו'. הוא נעשה כדת וכדין, ואני רוצה להודות לכולם, וועדת הביקורת, ואני לא יודע מה יהיה שם בוועדות ואיך יחליטו. לי לא... עברתי כבר דברים יותר קשים בוועדות ביקורת. בא המבקר הראשון והיה מבקר בקדנציה הקודמת יו"ר. מזה לא מתים. מי שקובע מה עומדים לבקר זה העירייה והמבקר. והדו"ח, הוא דו"ח על מה שהמבקר כתב. על זה עושים. ואם יש דברים שהם לא בסדר, זה הולך לערכאות אחרות. ככה הדברים נעשים. ומי שנותן את הדין זה אני. ותאמין לי, כל הזמן אני עונה לשאלות. כל הזמן עונה לשאלות למה בנו בית ככה ובנו בית אחרת. אלה הם חיינו וככה זה עובד, ותודה ענקית על העבודה שאתם עשיתם.

ועכשיו כמה דברים לאלה שיושבים מאחורה שם, המחלקות והאגפים וכולם. מה שאתם רואים זו אחת הישיבות היותר מוצלחות במועצת העיר. כי אנשים עברו על זה ויודעים מה שאתם עושים. לא הכל מוכר על ידכם, אבל אתם כל היום בטלסקופים שלנו בנושא הזה, וכשמרימים לכם טלפון חברי מועצה שפה לא פתרו בעיה ושם לא פתרו בעיה, זה תפקידם כסנטורים לומר שהדברים לא נעשו, וזאת חובתם, ואתם צריכים לתת את התשובות. כי הם נותנים דו"ח לציבור. והדברים האלה ככה נעשים. אני רק רוצה, לסיכום, מלבד התודה, אני רוצה שתדעו שרק אתמול קיבלנו פרס נגישות לנכים שעשינו מהפכה בכמה שנים. הגיעו, נתנו לנו את זה בבית דורון, וכמובן הגיל הרך קיבל גם 700,000 ₪.

מר דוד בנימין: לא, קיבלנו כ-2 מיליון ₪ בחלוקה ל-3 שנים.

מר צבי בר: העסק נעשה. עכשיו, מה שאני מציע, אדוני המבקר, גני ואחרים. תראו, אין אהבה במחנינו, אבל לסייר ולראות את גני הילדים ולהגיע לרכש ולראות את מה שעושים, אתם חייבים לעצמכם לעשות את זה. ואז תראו שלא יושבים פה קרנפים, אלא אתה לא יכול להעביר דבר בלי שהנהלת העיר... היה לנו דיון היום, אתן לך דוגמא. אני אשתף אתכם. היתה בעיה – המנכ"ל והסמנכ"ל עזרא, הציגו למה לעשות 12 במות ביום העצמאות. תקשיב. אמרו נעשה שתי במות – אורדע והפארק. ואז יחסכו כסף וכו' וכו'. והיתה דילמה גדולה מאוד מה לעשות. אנחנו יודעים שאם נעשה שתי במות ויהיה בפארק הלאומי, באים מכל הארץ לשם, וזה לא לאנשינו. כשעושים את זה בשכונות יש לזה יופי מסוים והחלטנו להשאיר את זה עם אפשרות. למה היה שיקול, שבאים היום לאמנים, אז הם אמרו בפעם הקודמת 70,000 ₪, אנחנו עכשיו רוצים 140,000 ₪. אז אני את זה רוצה לשמוע מהרשקוביץ, שהוא...

מר יהודה סגל: לא רק 140, גם שישרתו בצבא. אתה אמרת שהפעם תבדוק את זה.

מר צבי בר: אני פעם הורדתי אחד מהבמה שלא שירת בצבא, בגפן. לא היה חכמות. אמרתי לו: 'תתנצל בפני הקהל', הוא לא רצה והוא נעלם מהמפה בארץ בכלל. כך שיש נושאים, יש דילמות וכל הדברים עושים. ותודה רבה. המבקר, אתה רוצה להגיד משהו להגנתך?

מר דוד בנימין: ותודה לעובדי העירייה, ראש העיר.

מר צבי בר: אתה לא חייב. לכל העובדים שעשו את העבודה. יש לנו בקשה לצביקה ניר, תפסיק להתקוטט איתו כל היום.

מר אריק נודלמן: בבקשה.

עו"ד מאיר אמיר: אני רוצה להגיד...

מר אריק נודלמן: אנחנו לא סיימנו. לא סיימנו. שבו בבקשה.

עו"ד מאיר אמיר: כשאני מתדיין עם עצמי, אני אומר לעצמי: הדבר הכי חכם שאתה יכול לעשות עכשיו זה לא לדבר. אווירה טובה, אמרו, גם מהאופוזיציה אני שומע שהביקורת טובה, ואני רוצה למר סגל רק להגיד דבר אחד: אי ההסכמה של ראש העיר כל כך הרבה פעמים היא מעידה על עבודה טובה של המבקר. אתה מוכרח להסכים להנחה הזאת.

מר צבי בר: קניתי.

עו"ד מאיר אמיר: ולסגל אני רוצה להגיד עוד דבר אחד. תבוא אליי למשרד, אני אשב איתך, כי אני יכול פה לדבר 19 שעות. אני יכול לשבת איתך ותראה שהטיעונים שלך, בחלקם הגדול...

מר אריק נודלמן: אוקיי.

עו"ד מאיר אמיר: אני גומר.

מר אריק נודלמן: רגע, אנחנו לא שומעים אותך.

מר יהודה סגל: לא הבנתי מה אמרת, לא הבנתי. אדוני המבקר, לא הבנתי מה אמרת. שהנתונים שלי לא נכונים?

עו"ד מאיר אמיר: אמרתי שאם תבוא, תיכנס...

מר יהודה סגל: אני קורא את הנתונים שלך. תאמין לי, עיניים יש לי. שכל לא הרבה, אבל עיניים יש לי עוד. אני קורא את הנתונים שלך, הוא אומר לי את הנתונים שלי.

מר אריק נודלמן: יהודה, יהודה.

עו"ד צביקה ניר: יהודה, זה הבנת הנקרא.

עו"ד מאיר אמיר: אין לי ספק שלא יהיה ויכוח.

מר צבי בר: אנחנו מאמצים את דו"ח המבקר ונדאג שהתיקונים יבוצעו ויהיה מעקב אחרי הדברים.

מר אריק נודלמן: ודברי ראש העיר.

מר צבי בר: יהיה.

מר אריק נודלמן: תודה, הישיבה סגורה.

מר צבי בר: רבותיי, חג שמח לכולם, מחר בערב נר ראשון.

מר דוד בנימין
מנכ"ל העירייה

מר אריק נודלמן
יו"ר מועצת העיר